

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α4 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα, 22/10/2018
Αριθμός απόφασης: 4462

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα « Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 23/05/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία, ΑΦΜ, με έδρα στην επί της οδού και της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία, ΑΦΜ με έδρα στην επί της οδού κατά των σιωπηρών απορρίψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ ΦΑΕ Αθηνών α) επί της με αριθ. πρωτ. /24.01.2018 επιφύλαξης της εταιρείας επί της με αρ. πρωτ. / 24.01.2018 δήλωσης απόδοσης φόρου εισοδήματος από τόκους με βάση τις διατάξεις της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013, έτους 2017 και β) επί της από 24/01/2018 αίτησης περί εφαρμογής του άρθρου 63 του ν. 4172/2013 για τόκους και δικαιώματα που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 23/05/2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

....., ΑΦΜ:, και της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αρ./24-01-2018 δήλωση απόδοσης παρακρατούμενου φόρου εισοδημάτων από τόκους, με βάση τις διατάξεις της περ. β' της [παρ. 1](#) του [άρθρου 64](#) του ν. [4172/2013](#), και με την από 24/01/2018 και με αρ. πρωτ ρητή, ειδική και αιτιολογημένη επιφύλαξη (κατ' [άρθρο 20 παρ 1](#) του ν. [4174/2013](#)) η πρώτη προσφεύγουσα δήλωσε παρακρατούμενο φόρο ποσού 300.487,52 € επί τόκων ποσού 2.003.250,14 € προερχόμενων από ομολογιακά δάνεια που εξέδωσε η εταιρεία στην ημεδαπή.

Ιστορικό

Η πρώτη προσφεύγουσα (εφ' εξής αποκαλούμενη χάριν συντομίας ως η «εταιρεία») αποτελεί ανώνυμη εταιρεία, η οποία έχει συσταθεί και λειτουργεί νομίμως στην Ελλάδα, σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο περί χρηματοδοτικών μισθώσεων. Ανήκει στο χρηματοοικονομικό όμιλο της και δραστηριοποιείται στις κάθε είδους κινητού εξοπλισμού και ακινήτων για επαγγελματική χρήση, ενώ κατέχει ηγετική θέση στην ελληνική αγορά

Η δεύτερη προσφεύγουσα (εφ' εξής αποκαλούμενη χάριν συντομίας ως η «Τράπεζα») αποτελεί ανώνυμη εταιρεία, η οποία έχει συσταθεί και λειτουργεί νομίμως στην Ελλάδα, σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο περί πιστωτικών ιδρυμάτων. Ανήκει επίσης στο χρηματοοικονομικό όμιλο της , είναι μέλος του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και παρέχει ένα ολοκληρωμένο φάσμα χρηματοοικονομικών προϊόντων και υπηρεσιών σε ιδιώτες και επιχειρήσεις, αποτελώντας έναν από τους πυλώνες του ελληνικού τραπεζικού συστήματος.

Στο πλαίσιο της κατά τα ανωτέρω δραστηριοποίησης της, η εταιρεία προέβη στο παρελθόν στην έκδοση ομολογιακών δανείων, για τα οποία καταβάλει σε μηνιαία βάση τόκους προς τους ομολογιούχους δανειστές της. Μεταξύ των ομολογιούχων δανειστών συγκαταλέγεται και η Τραπεζα , η οποία αποτελεί τη μοναδική μέτοχο της Εταιρείας, καθώς κατέχει το 100% του μετοχικού της κεφαλαίου.

Από 1/1/2014, οπότε και ετέθη σε ισχύ ο ν. [4172/2013](#) ΚΦΕ, εν όψει της έλλειψης διευκρινιστικών εγκυκλίων επί της κρίσιμης διάταξης του [αρ. 63 παρ. 2](#) ΚΦΕ, δεν υπήρχε βεβαιότητα εάν οι εν λόγω καταβαλλόμενοι τόκοι επί ομολόγων υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος από την εκδότρια εταιρεία. Ειδικότερα, παρά τις σχετικές προφορικές διευκρινίσεις του Υπουργείου Οικονομικών επί του θέματος, δεν υπήρχε βεβαιότητα μεταξύ των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων εάν η εν λόγω διάταξη καταλαμβάνει και την περίπτωση καταβολής τόκων μεταξύ δυο συνδεδεμένων ημεδαπών εταιρειών, όπως εν προκειμένω. Ως εκ τούτου, και για λόγους συντηρητικότητας, έως την έκδοση των σχετικών διευκρινιστικών εγκυκλίων η εταιρεία προέβαινε σε παρακράτηση φόρου επί του ποσού των τόκων που κατέβαλε στη μητρική της κατά το διάστημα 01-01-2014 έως 31-12-2014, τον οποίο και απέδιδε μηνιαίως στο Δημόσιο. Στις 26.01.2015 εκδόθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών οι αναμενόμενες εγκύκλιοι [ΠΟΛ.1036/26.1.2015](#) και [ΠΟΛ.1039/26.1.2015](#), με τις οποίες δόθηκαν διευκρινίσεις για την εφαρμογή του άρθρου 63 παρ. 2 του ΚΦΕ και ειδικότερα διευκρινίστηκε (με την [ΠΟΛ.1039/26.1.2015](#)) ότι «ο λήπτης /Μπορεί να είναι νομικό πρόσωπο είτε της ημεδαπής είτε της αλλοδαπής (Ε.Ε.)», ενώ περαιτέρω καθορίστηκε (με την

[ΠΟΛ.1036/26.1.2015](#)) ο τύπος και το περιεχόμενο των υποβλητέων εντύπων για την απαλλαγή από την παρακράτηση. Η [ΠΟΛ.1036/26.1.2015](#) (παράγραφος α.ι), όρισε ότι τα ίδια αυτά έντυπα χρησιμοποιούνται και για την επιστροφή του ποσού φόρου σε περίπτωση μη ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63, και ότι κατόπιν υποβολής τους ο παρανόμως παρακρατηθείς φόρος επιστρέφεται σε τραπεζικό λογαριασμό του δικαιούχου του εισοδήματος από τόκους, ο οποίος δηλώνεται επί του εντύπου.

Κατόπιν έκδοσης των ανωτέρω ΠΟΛ, δυνάμει της από 29.11.2016 Έκθεσης ελέγχου επιστροφής φόρου κατ' [άρθρο 63](#) του ν. [4172/2013](#), επιστράφηκε από τη ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών το συνολικό ποσό παρακρατηθέντος φόρου επί τόκων χρήσης 2014, ήτοι εκείνου του φόρου που είχε παρακρατηθεί πριν την έκδοση των ερμηνευτικών εγκυκλίων.

Τον Ιούνιο 2017, στο πλαίσιο προσφυγών που είχε εν τω μεταξύ ασκήσει η πριν την έναρξη του ανωτέρω ελέγχου με βάση τον οποίο επεστράφη εν τέλει το διεκδικούμενο ποσό στην Εταιρεία, κοινοποιήθηκαν στην οι υπ' αριθ./2017 και/2017 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 4^ο Τριμελές), με τις οποίες κρίθηκε ότι η παράγραφος 2 του άρθρου 63 ΚΦΕ εφαρμόζεται μόνον μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων διαφορετικών κρατών μελών της Ε.Ε. Κατά των εν λόγω αποφάσεων έχουν ήδη ασκηθεί από την Τράπεζα και εκκρεμούν οι από 31-07-2017 και με αριθ. κατάθεσης στο Διοικητικό Εφετείο/2017 και/2017 αιτήσεις αναιρέσεως (επισυνάπτονται στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή).

Δεδομένου ότι η δοθείσα από το Διοικητικό Εφετείο ερμηνεία του νόμου δημιουργεί εύλογη αμφιβολία μέχρις ότου το νομικό ζήτημα κριθεί αμετάκλητα από το Συμβούλιο της Επικρατείας, στις 24/01/2018 η εταιρεία προέβη στην ενώπιον της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών υποβολή δήλωσης απόδοσης παρακρατούμενου φόρου εισοδημάτων από τόκους. Ειδικότερα, με την ως άνω υποβληθείσα δήλωση της, η εταιρεία δήλωσε ότι, κατά τον μήνα Νοέμβριο 2017, κατέβαλε στην τράπεζα τόκους που προήλθαν από εταιρικά ομολογιακά δάνεια, συνολικού ύψους 2.003.250,14 ευρώ, επί των οποίων παρακράτησε φόρο ύψους (2.003.250,14€ Χ15% =) 300487,52 ευρώ, ο οποίος και αποδόθηκε ταυτόχρονα στο Δημόσιο.

Από κοινού με τη Δήλωση απόδοσης παρακρατούμενου φόρου, υπεβλήθη από την εταιρεία ρητή, ειδική και αιτιολογημένη επιφύλαξη, σύμφωνα, με τη διάταξη του [άρθρου 20](#) του ν. [4174/2013](#) ΚΦΔ, η οποία έλαβε από τη ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών αρ. πρωτ./24.01.2018.

Με την εν λόγω υποβληθείσα επιφύλαξη της, η Εταιρεία αμφισβήτησε την υποχρέωση της να προβεί σε παρακράτηση φόρου επί των τόκων που κατέβαλε στη μητρική της, εν όψει της ύπαρξης της ρητής απαλλακτικής διάταξης του άρθρου 63 παρ. 2 ΚΦΕ και των κατευθυντήριων οδηγιών των εγκυκλίων [ΠΟΛ.1039/26.1.2015](#) και [ΠΟΛ.1036/26.1.2015](#). Η κατά τα ανωτέρω επιφύλαξη συνοδευόταν από το προβλεπόμενο στην [ΠΟΛ.1036/26.1.2015](#) έντυπο εφαρμογής του άρθρου 63 ΚΦΕ, το οποίο συνυπεβλήθηκε από την εταιρεία (ως καταβάλλουσα τους τόκους) και την Τράπεζα (ως δικαιούχο των τόκων), με αίτημα την επιστροφή στην Τράπεζα του καταβληθέντος παρακρατούμενου φόρου.

Εν τούτοις, παρήλθε άπρακτη η τιθέμενη εκ του νόμου τασσόμενη ενενηκονθήμερη προθεσμία από την υποβολή της ανωτέρω επιφύλαξης της Εταιρείας, καθώς και της συνυποβληθείσας αίτησης για την εφαρμογή του άρθρου 63 ΚΦΕ και για επιστροφή του καταβληθέντος

παρακρατούμενου φόρου, εντός της οποίας όφειλε να απαντήσει ο Προϊστάμενος της ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών, με αποτέλεσμα τόσο η υπό κρίση επιφύλαξη, όσο και οι συνυποβληθείσες αιτήσεις επιστροφής, να θεωρηθούν ως σιωπηρώς απορριφθείσες σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 20 παρ.1 του ΚΦΔ.

Οι προσφεύγουσες εταιρείες με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν την ακύρωση των σιωπηρών τεκμαιρόμενων απορρίψεων, τη διενέργεια νέας εκκαθάρισης φόρου, την επιστροφή εντόκως του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Η απαλλαγή από την υποχρέωση παρακράτησης προκύπτει από την γραμματειακή ερμηνεία του άρθρου 63 παρ 2 του ΚΦΕ. Τυχόν αντίθετη ερμηνεία, παραβλέπουσα το ως άνω σαφές γράμμα της διάταξης, θα ερχόταν σε καταφανή αντίθεση προς τον θεμελιώδη κανόνα της στενής ερμηνείας των φορολογικών νόμων, καθότι θα οδηγούσε σε επιβολή φορολογικής υποχρέωσης με σοβαρότατες συνέπειες για τον υπόχρεο, χωρίς αυτή να συνάγεται με σαφήνεια από το γράμμα της φορολογικής διάταξης. Εξάλλου χαρακτηριστικό είναι ότι το ίδιο το Υπουργείο Οικονομικών υιοθέτησε την ως άνω γραμματική ερμηνεία με την εκδοθείσα ερμηνευτική εγκύκλιο [ΠΟΛ.1039/26.1.2015](#).

2. Η αντίστροφη διάκριση σε βάρος ημεδαπών φορολογουμένων αντίκειται στο αρ. 4 παρ. 5 του Συντάγματος. Η ερμηνεία που προσέδωσε το Εφετείο στη διάταξη του άρθρου 63 παρ. 2 του ΚΦΕ - και μάλιστα αντίθετα στο γράμμα της - εισάγει αντίστροφη διάκριση απαγορευμένη από το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος αλλά και από τα άρθρα 20 και 21 παρ. ι του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ. Και τούτο διότι όχι μόνον ουδείς αντικειμενικός λόγος υφίσταται, δυνάμενος να δικαιολογήσει τη διαφορετική φορολογική μεταχείριση των ενδοομιλικών τόκων που καταβάλλονται από εγκατεστημένες στην Ελλάδα μητρικές εταιρείες προς τις θυγατρικές τους, αναλόγως με το εάν οι τελευταίες είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, αλλά αντιθέτως η ερμηνεία αυτή άγει σε διαφορετική φορολογική μεταχείριση κατηγοριών φορολογουμένων που τελούν υπό τις αυτές ή ουσιαδώς όμοιες συνθήκες - πρόκειται δε, μεταξύ άλλων, και για εμπορικές επιχειρήσεις με όμοιο αντικείμενο δραστηριότητας που λειτουργούν ανταγωνιστικά στην ίδια αγορά!

3. Παραβίαση της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης. Η τυχόν υιοθέτηση αντίθετης προς τις ανωτέρω εγκυκλίους ερμηνείας παραβιάζει όχι μόνο την αρχή ότι οι εγκύκλιοι του Δημοσίου δεσμεύουν το Δημόσιο (άρα και την ΑΑΔΕ), αλλά αποτελεί και για τα Δικαστήρια λόγο παρεμποδίζοντα την αγνόηση των εγκυκλίων αυτών χωρίς παραβίαση της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης. Ειδικότερα, τέτοια ερμηνεία, πέραν της εσφαλμένης ερμηνείας της κρίσιμης διάταξης που εμπεριέχει, κατά τα ανωτέρω, προσβάλλει βάναισα την δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που εύλογα δημιουργήθηκε στην Τράπεζα με την έκδοση των ανωτέρω εγκυκλίων από τη φορολογική διοίκηση, επί των οποίων και βασίζει το παρόν αίτημα της, αλλά και την υιοθετηθείσα κατά τα ανωτέρω διοικητική πρακτική.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του [άρθρου 37](#) του ν. [4172/2013](#): «Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος,.....» (Κ.Φ.Ε., ΦΕΚ Α' 167/23-7-2013) ορίζεται ότι:

«1. Ο όρος «τόκοι» σημαίνει το εισόδημα που προκύπτει από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ιδιαίτερα εισόδημα από καταθέσεις, κρατικά χρεόγραφα, τίτλους και ομολογίες, με ή χωρίς ασφάλεια, και κάθε είδους δανειακή σχέση, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων ωφελημάτων (premiums), των συμφωνιών επαναγοράς (repos/ reverse repos) και ανταμοιβών τα οποία απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή χρεόγραφα.2 , 3..., 4. Εάν οι τόκοι υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου, όπως ορίζεται στο Μέρος Τέταρτο του Κ.Φ.Ε, ο παρακρατούμενος φόρος εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση μόνο για τα φυσικά πρόσωπα και για το συγκεκριμένο είδος εισοδήματος του φορολογούμενου με βάση τον Κ.Φ.Ε...».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του [άρθρου 40](#) του ν. [4172/2013](#) ορίζεται ότι:

«1.. 2. Οι τόκοι φορολογούνται με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%). 3 4...».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του [άρθρου 47](#) του ν. [4172/2013](#) ορίζεται ότι: « 1., 2. Όλα τα έσοδα που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα και οι νομικές οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις του άρθρου 45 θεωρούνται έσοδα από επιχειρηματική δραστηριότητα. 3 ».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του [άρθρου 61](#) του ν. [4172/2013](#) ορίζεται ότι: « Κάθε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα και έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, οι φορείς γενικής κυβέρνησης ή κάθε φορολογούμενος που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, αλλά δραστηριοποιείται μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα, και προβαίνει σε πληρωμές σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 62, καθώς και οι συμβολαιογράφοι για τις συναλλαγές της περίπτωσης στ' του άρθρου 62 υποχρεούνται σε παρακράτηση φόρου όπως ορίζεται στο άρθρο 64.».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του [άρθρου 62](#) του ν. [4172/2013](#) ορίζεται ότι:

«1. Οι ακόλουθες πληρωμές υπόκειται σε παρακράτηση φόρου: α) β) τόκοι, γ) ..., δ)...., ε)...., στ)....,2...,3..., 4..., 5 Τα νομικά πρόσωπα ή οι νομικές οντότητες που είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας ή έχουν μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα και λαμβάνουν αμοιβές για δικαιώματα (royalties) σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 δεν υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου σύμφωνα με το άρθρο 64.».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του [άρθρου 63](#) του ν. [4172/2013](#) όπως τροποποιήθηκε με το ν. [4549/2018](#) ορίζεται ότι:

«2. Ανεξάρτητα από το άρθρο 61, δεν παρακρατείται φόρος από τόκους και δικαιώματα (royalties) που καταβάλλονται σε νομικό πρόσωπο που αναφέρεται στο Παράρτημα της Οδηγίας [2003/49/EK](#) για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων διαφορετικών κρατών - μελών, όπως αυτή ισχύει, εφόσον:

α) το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα που εισπράττει κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%), βάσει αξίας ή αριθμού, στο μετοχικό κεφάλαιο ή δικαιώματα ψήφου του φορολογούμενου που προβαίνει στην καταβολή ή ο φορολογούμενος που καταβάλλει, κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εισπράττει, ή ένα τρίτο νομικό πρόσωπο ή μία νομική οντότητα κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εισπράττει όσο και του φορολογούμενου που προβαίνει στην καταβολή,

β) το ελάχιστο ποσοστό κατοχής μετοχών ή μεριδίων ή συμμετοχής διακρατείται για τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) μήνες, και γ) το νομικό πρόσωπο που εισπράττει : αα) περιλαμβάνεται στους τύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα της Οδηγίας [2003/49/EK](#), όπως ισχύει, και

ββ) είναι φορολογικός κάτοικος κράτους - μέλους της Ε.Ε. σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού και δεν θεωρείται φορολογικός κάτοικος τρίτου κράτους εκτός Ε.Ε. κατ' εφαρμογή όρων σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με αυτό το τρίτο κράτος, και γγ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 3 της Οδηγίας [2003/49/EK](#) ή σε οποιοδήποτε άλλο φόρο ενδεχομένως στο μέλλον αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς ».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του [άρθρου 64](#) του ν. [4172/2013](#) ορίζεται ότι: « 1. Οι συντελεστές παρακράτησης φόρου είναι οι εξής: α).... , β) για τόκους δεκαπέντε τοις εκατό (15%), γ), δ)....ε)...στ)

2 3. Η παρακράτηση φόρου εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση της παραγράφου 1 σε περίπτωση που αυτός που λαμβάνει την πληρωμή, εκτός από τις αμοιβές που αναφέρονται στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1, η οποία υπόκειται σε παρακράτηση φόρου είναι φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα και που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του και δεν διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα.

4. Σε περίπτωση που η παρακράτηση φόρου δεν εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση ο παρακρατηθείς φόρος πιστώνεται έναντι του φόρου εισοδήματος που πρέπει να βεβαιωθεί από επιχειρηματική δραστηριότητα ή του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, κατά περίπτωση., 5

6. Οι πληρωμές τόκων δανείων που χορηγούν πιστωτικά ιδρύματα, περιλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας, καθώς και οι τόκοι διατραπεζικών καταθέσεων απαλλάσσονται από την παρακράτηση φόρου.

7. Ο φόρος που παρακρατείται σύμφωνα με τις ανωτέρω παραγράφους αποδίδεται το αργότερο μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα από την ημερομηνία καταβολής της υποκείμενης σε παρακράτηση πληρωμής εκτός από τους φόρους που παρακρατούνται από τους συμβολαιογράφους.

Ειδικά ο φόρος που παρακρατείται από συμβολαιογράφο για την υπεραξία του άρθρου 41,

αποδίδεται από τον ίδιο με τραπεζική επιταγή σε διαταγή του Ελληνικού Δημοσίου, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την υπογραφή του συμβολαίου. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.».

Επειδή, η Οδηγία [2003/49/EK](#) του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 « Για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών διαφορετικών κρατών μελών» ορίζει στο Άρθρο 1 με τίτλο « Πεδίο εφαρμογής και διαδικασία » ότι « 1. Οι πληρωμές τόκων ή δικαιωμάτων που ανακύπτουν σε ένα κράτος μέλος απαλλάσσονται από ενδεχόμενους φόρους επ' αυτών στο εν λόγω κράτος (είτε παρακρατούνται είτε εισπράττονται κατόπιν βεβαιώσεως) εφόσον ο δικαιούχος των τόκων ή των δικαιωμάτων είναι εταιρεία άλλου κράτους μέλους ή μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας κράτους μέλους ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος.

2. Η πληρωμή που πραγματοποιείται από εταιρεία κράτους μέλους ή μόνιμη εγκατάσταση εταιρείας άλλου κράτους μέλους ευρισκόμενη στο εν λόγω κράτος μέλος λογίζεται ότι διενεργείται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ("κράτος της παρακράτησης στην πηγή"). 3., 4. Εταιρεία ενός κράτους μέλους λογίζεται ως δικαιούχος τόκων ή δικαιωμάτων μόνον εφόσον δέχεται τις πληρωμές για δικό της λογαριασμό και όχι με την ιδιότητα του αντιπροσώπου, όπως του καταπιστευτικού διαχειριστή ή του εξουσιοδοτημένου υπογράφοντα εξ ονόματος άλλου προσώπου.

5., 6., 7. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνον εφόσον η εταιρεία που είναι πληρωτής τόκων ή δικαιωμάτων, ή η εταιρεία μόνιμη εγκατάσταση της οποίας λογίζεται ως πληρωτής, είναι συνδεδεμένη εταιρεία της εταιρείας που είναι δικαιούχος των εν λόγω πληρωμών ή της οποίας η μόνιμη εγκατάσταση λογίζεται ως δικαιούχος των εν λόγω τόκων ή δικαιωμάτων.

8. 9. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει κατά κανέναν τρόπο ένα "κράτος μέλος, κατά την εφαρμογή του φορολογικού του δικαίου, να λαμβάνει υπόψη του τους τόκους και τα δικαιώματα που εισπράττουν οι εταιρείες του, οι μόνιμες εγκαταστάσεις των εταιρειών του ή οι μόνιμες εγκαταστάσεις εταιρειών οι ευρισκόμενες στο έδαφος του. 16 » , στο Άρθρο 2 με τίτλο "Ορισμός των τόκων και των δικαιωμάτων" ότι « Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας: α) με τον όρο "τόκος" νοείται εισόδημα από πάσης φύσεως απαιτήσεις, ασφαλισμένες ή μη με υποθήκη και παρέχουσες ή μη δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδίως εισόδημα από τίτλους και εισόδημα από ομολογίες ή χρεόγραφα, συμπεριλαμβανομένων ενδεχόμενων πρόσθετων ωφελημάτων και ανταμοιβών που απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή άλλα χρεόγραφα-επιβαρύνσεις λόγω υπερημερίας δεν θεωρούνται τόκοι- β) με τον όρο "δικαιώματα" νοούνται οι » και στο Άρθρο 3 με τίτλο "Ορισμός της εταιρείας, της συνδεδεμένης εταιρείας και της μόνιμης εγκατάστασης" Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας: α) με τον όρο "εταιρεία κράτους μέλους" νοείται κάθε εταιρεία: i) η οποία έχει συσταθεί με μια από τις μορφές που αναφέρονται στο παράρτημα, και ii) η οποία, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία ενός κράτους μέλους, θεωρείται ότι έχει φορολογική έδρα στο εν λόγω κράτος μέλος και η οποία δεν θεωρείται ότι έχει φορολογική έδρα εκτός Κοινότητας κατά την έννοια ενδεχόμενης σύμβασης για την αποφυγή της διπλής

φορολογίας εισοδήματος που έχει συναφθεί με τρίτο κράτος και iii) η οποία υπόκειται σε έναν από τους παρακάτω φόρους, χωρίς να έχει τύχει απαλλαγής από αυτόν, ή σε άλλο φόρο πανομοιότυπο ή εν πολλοίς παρόμοιο με αυτούς, ο οποίος επιβάλλεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, επιπροσθέτως ή σε αντικατάσταση των εν λόγω υφιστάμενων φόρων:- - φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων στην Ελλάδα, - β) μια εταιρεία θεωρείται "συνδεδεμένη" με άλλη εταιρεία εφόσον, τουλάχιστον: i) η πρώτη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή 25 % στο μετοχικό κεφάλαιο της δεύτερης εταιρείας, ή ii) η δεύτερη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή 25 % στο μετοχικό κεφάλαιο της πρώτης εταιρείας, ή iii) μια Τρίτη εταιρεία κατέχει άμεσα ελάχιστη συμμετοχή 25 % στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο της πρώτης όσο και της δεύτερης εταιρείας. Οι συμμετοχές πρέπει να αφορούν μόνον εταιρείες εγκατεστημένες στην Κοινότητα. Ωστόσο, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να αντικαθιστούν το κριτήριο του ελάχιστου ποσοστού συμμετοχής στο κεφάλαιο με το κριτήριο της κατοχής ενός ελάχιστου ποσοστού των δικαιωμάτων ψήφου· γ) με τον όρο "μόνιμη εγκατάσταση" νοείται μια πάγια επιχειρηματική οντότητα ευρισκόμενη σε κράτος μέλος, μέσω της οποίας διεξάγεται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει η επιχειρηματική δραστηριότητα εταιρείας άλλου κράτους μέλους.».

Επειδή, σύμφωνα με την [ΠΟΛ.1039/26.1.2015](#) «Οδηγίες για την εφαρμογή των άρθρων 48 και 63 του ν.[4172/2013](#), αναφορικά με την απαλλαγή ενδοομιλικών μερισμάτων και παρακράτησης φόρου ενδοομιλικών πληρωμών » στην οποία αναφέρεται ότι:«Απαλλαγή για ορισμένες ενδοομιλικές πληρωμές

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού προβλέπεται απαλλαγή από την παρακράτηση φόρου εισοδήματος με συντελεστή δέκα πέντε τοις εκατό (15%) και είκοσι τοις εκατό (20%) στους τόκους και τα δικαιώματα (royalties), αντίστοιχα, που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων, ως ακολούθως:

- i) το νομικό πρόσωπο που εισπράττει (B) τα ποσά κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%), βάσει αξίας ή αριθμού, στο μετοχικό κεφάλαιο ή δικαιώματα ψήφου του φορολογούμενου (A) που προβαίνει στην καταβολή
- ii) ο φορολογούμενος που καταβάλλει (A), κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εισπράττει (B) ή
- iii) ένα τρίτο νομικό πρόσωπο ή μια νομική οντότητα (Γ) κατέχει άμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο μετοχικό κεφάλαιο τόσο του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που εισπράττει (B) όσο και του φορολογούμενου που προβαίνει στην καταβολή (A).

Απαραίτητη προϋπόθεση για την χορήγηση της απαλλαγής από την παρακράτηση φόρου, είναι το ελάχιστο ποσοστό μετοχών ή μεριδίων ή συμμετοχής να διακρατείται, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον είκοσι τεσσάρων (24) μηνών.

Επιπλέον, το νομικό πρόσωπο που εισπράττει (λήπτης) θα πρέπει να πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) να περιλαμβάνεται στους τύπους που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι Μέρος Α' της Οδηγίας [2003/49/EK](#) όπως ισχύει,

ii) να είναι φορολογικός κάτοικος κράτους - μέλους της Ε.Ε. σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού και δεν θεωρείται φορολογικός κάτοικος τρίτου κράτους εκτός Ε.Ε. κατ' εφαρμογή όρων σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με αυτό το τρίτο κράτος και

iii) να υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι Μέρος Β' της Οδηγίας [2003/49/EK](#) ή σε οποιονδήποτε άλλο φόρο ενδεχομένως στο μέλλον αντικαταστήσει έναν από τους φόρους αυτούς.

Επισημαίνεται, ότι επίκειται νομοτεχνική τακτοποίηση, προκειμένου οι σχετικές διατάξεις της παραγράφου αυτής να παραπέμπουν στα ορθά Παραρτήματα της εν λόγω Οδηγίας, καθόσον οι αντίστοιχες παραπομπές στο κείμενο των σχετικών διατάξεων είναι λανθασμένες. Συγκεκριμένα, η αναφορά «Παράρτημα Ι Μέρος Α της Οδηγίας [2003/49/EK](#)», θα πρέπει να αντικατασταθεί με το ορθό «Παράρτημα της Οδηγίας [2003/49/EK](#)» και η αναφορά «Παράρτημα Ι Μέρος Β της Οδηγίας [2003/49/EK](#)» με το ορθό «άρθρο 3 της Οδηγίας [2003/49/EK](#)».

Ως προς τον λήπτη των εισοδημάτων, διευκρινίζεται ότι στο Παράρτημα της Οδηγίας Τόκοι-Δικαιώματα, στον πίνακα των εταιρειών που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχείο α) της Οδηγίας περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων και οι εταιρείες του ελληνικού δικαίου με την επωνυμία «ανώνυμη εταιρεία». Επίσης, στον πίνακα φόρων που αναφέρονται στην περίπτωση α του άρθρου 3 περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων και ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων στην Ελλάδα. Από τα ανωτέρω προκύπτει, ότι κατά την καταβολή ποσών (τόκων ή δικαιωμάτων) από τους υπόχρεους του [άρθρου 61](#) του ν. [4172/2013](#), προς νομικά πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 63, δεν διενεργείται παρακράτηση φόρου (15% ή 20%, κατά περίπτωση), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 64. Κατά συνέπεια, κάθε νομικό πρόσωπο της περ. γ' του άρθρου 2 ή νομική οντότητα της περ. δ' του ιδίου άρθρου που προβαίνει σε καταβολή τόκων ή δικαιωμάτων δεν θα διενεργεί παρακράτηση φόρου εφόσον πληρούνται οι αναφερόμενες πιο πάνω προϋποθέσεις.

Επομένως, προκειμένου για την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, ο λήπτης μπορεί να είναι νομικό πρόσωπο είτε της ημεδαπής είτε της αλλοδαπής (Ε.Ε.) και περαιτέρω, προκειμένου για νομικά πρόσωπα της ημεδαπής, αυτά μπορεί να είναι μόνο ανώνυμες εταιρείες, καθόσον αποτελούν τα μόνο από τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα της περ. γ' του άρθρου 2 που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα της Οδηγίας.

Για την τεκμηρίωση της πλήρωσης των προϋποθέσεων του άρθρου 63 απαιτείται η συμπλήρωση και προσκόμιση του εντύπου εφαρμογής (Παράρτημα Β), όπως αυτό καθορίστηκε με την [ΠΟΛ.1036/26.1.2015](#) Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, από το νομικό πρόσωπο που προβαίνει στην καταβολή των τόκων και δικαιωμάτων αντίστοιχα και το οποίο συνυποβάλλεται κάθε φορά με τη δήλωση απόδοσης παρακρατούμενου φόρου που ορίζεται από

τις διατάξεις της [ΠΟΛ.1011/2.1.2014](#) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, προσκομίζοντας και τις αντίστοιχες συμβάσεις, μεταφρασμένες στην ελληνική γλώσσα, από τις οποίες προκύπτει η υποχρέωση για τις αντίστοιχες καταβολές.

Κατά τα λοιπά ισχύουν τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο αναφορικά με τις υποχρεώσεις για τη συμπλήρωση και υποβολή του σχετικού εντύπου.

Οι νέες διατάξεις έχουν εφαρμογή για τόκους και δικαιώματα που καταβάλλονται ή πιστώνονται από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά ».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 εδ. α' ν. [4174/2013](#): «Οι ερμηνευτικές εγκύκλιοι είναι δεσμευτικές για τη Φορολογική Διοίκηση, έως ότου ανακληθούν ρητά ή έως ότου τροποποιηθεί η νομοθεσία την οποία ερμηνεύουν.»

Επειδή, με το αριθ. πρωτ. ΔΕΑΦ Β ΕΞ 2018 ΕΜΠ/19-06-2018 έγγραφο της, η Δ/ση Εφαρμογής Άμεσης Φορολογίας σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΞ 2018 ΕΜΠ/24-05-2018 εγγράφου μας, με θέμα: «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 παρ. 2 ν. [4172/2013](#) επί καταβολής τόκων από εταιρικό ομολογιακό δάνειο από ημεδαπή ΑΕ σε άλλη ημεδαπή ΑΕ, υπό το φώς της έκδοσης των αριθ/2017 και/2017 αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών» μας γνώρισε ότι με την [ΠΟΛ.1039/26.1.2015](#) εγκύκλιο έχουν δοθεί οδηγίες για την εφαρμογή, μεταξύ άλλων, των διατάξεων της παρ. 2 του [άρθρου 63](#) του ν.[4172/2013](#). Κατόπιν τούτου και δεδομένου ότι κατά των εν θέματι δικαστικών αποφάσεων έχουν ασκηθεί και εκκρεμούν αιτήσεις αναίρεσης ενώπιον του ΣτΕ, θα πρέπει στην εξεταζόμενη από την υπηρεσία σας υπόθεση αλλά και σε όμοιές της να εφαρμόζονται οι οδηγίες που έχουν δοθεί από τη Διοίκηση με την προαναφερθείσα εγκύκλιο, μέχρι την οριστική επίλυση του ζητήματος από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Επειδή, εν προκειμένω, κατά τον κρίσιμο χρόνο της υποβολής της δήλωσης από την πρώτη προσφεύγουσα εταιρεία, δεν υφίστατο η υποχρέωση της περί παρακρατήσεως φόρου επί του εισοδήματος από τόκους που κατέβαλε στη μητρική της , δεύτερη προσφεύγουσα, η οποία αποτελεί ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία.

Επειδή, περαιτέρω, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι: 1) για τα εισοδήματα, τα οποία προέρχονται από τόκους και αποκτούν ημεδαπά νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, κερδοσκοπικού ή μη χαρακτήρα, ή αλλοδαπά νομικά πρόσωπα με μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα ενεργείται παρακράτηση φόρου, με την οποία δεν επέρχεται εξάντληση της φορολογικής τους υποχρέωσης, αλλά τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα με βάση τις διατάξεις της [παρ.2](#) του [άρθρου 47](#) του ν. [4172/2013](#) και ο παρακρατηθείς φόρος, ύψους 15%, συμψηφίζεται με το φόρο εισοδήματος που αναλογεί, εφαρμοζομένων των διατάξεων της [παρ.4](#) του άρθρου 64 του αυτού Κώδικα.

Όμως, όλα τα προαναφερθέντα, περί παρακρατήσεως φόρου 15% τελούν υπό, την, επιφύλαξη, όσων ορίζονται στο άρθρο 63 του Κ.Φ.Ε., με βάση το οποίο ειδικότερα για τις ενδοομιλικές πληρωμές αυτών των εισοδημάτων προβλέπεται ότι δεν παρακρατείται φόρος εισοδήματος, εφ' όσον πληρούνται οι προβλεπόμενες στο άρθρο αυτό προϋποθέσεις (ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής, ελάχιστη περίοδος) διακράτησης κ.λπ.), 2) με τις διατάξεις της [παρ. 2](#) του [άρθρου 63](#) του ν. [4172/2013](#) ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση (απαλλαγή) των τόκων και δικαιωμάτων (royalties), των καταβαλλομένων σε ημεδαπά νομικά πρόσωπα, όπως και οι προϋποθέσεις, οι οποίες πρέπει να πληρούνται προκειμένου να τύχουν της απαλλαγής τα εισοδήματα αυτά, κατ' εφαρμογή της Οδηγίας [2003/49/ΕΚ](#) (τόκοι και δικαιώματα που καταβάλλονται μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων διαφορετικών κρατών - μελών) και 3) εν προκειμένω η πρώτη προσφεύγουσα εταιρεία, η οποία κατέβαλε τόκους προς την δεύτερη προσφεύγουσα είναι ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες με έδρα την Αθήνα, όπως προκύπτει τόσο από τις προσκομισθείσες συναφθείσες συμβάσεις ομολογιακών δανείων, όσο και από την υποβληθείσα προς τη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών δήλωση απόδοσης παρακρατούμενου φόρου εισοδημάτων από τόκους με βάση τις διατάξεις της περ. β' της [παρ.1](#) του [άρθρου 64](#) του ν. [4172/2013](#), καθώς και από την από 24/01/2018 υποβληθείσα αίτηση επιστροφής φόρου και επομένως είναι πρόσωπα του ιδίου κράτους - μέλους και οι τόκοι που καταβάλλονται στις μεταξύ τους συναλλαγές, καλύπτονται από τις ρυθμίσεις που απαιτεί η [παρ.2](#) του [άρθρου 63](#) του αυτού νόμου.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, ο ισχυρισμός των προσφευγουσών εταιρειών, ότι δύναται να τύχει εφαρμογής η διάταξη περί απαλλαγής των τόκων, τους οποίους εισέπραξε η δεύτερη προσφεύγουσα από ομολογιακά δάνεια που εξέδωσε η πρώτη προσφεύγουσα γίνεται αποδεκτός.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των [παρ. 1 και 2](#) του [άρθρου 42](#) του ν. [4174/2013](#): «1. Εάν ο φορολογούμενος δικαιούται επιστροφή φόρου, η Φορολογική Διοίκηση, αφού συμψηφίσει τους οφειλόμενους από τον φορολογούμενο φόρο με το ποσό προς επιστροφή, προβαίνει στην επιστροφή της τυχόν προκύπτουσας διαφοράς. 2. Το επιστρεπτέο ποσό καταβάλλεται στον φορολογούμενο εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή έγγραφου αιτήματος του φορολογουμένου, εκτός εάν προβλέπεται μικρότερο χρονικό διάστημα από άλλη διάταξη της φορολογικής νομοθεσίας.»

Επειδή, με τις διατάξεις των [παρ. 2 και 4](#) του [άρθρου 53](#) του ν. [4174](#): «2. Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογουμένου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού. 3. [...].

4. Ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του, ορίζει τα επιτόκια υπολογισμού τόκων, καθώς και όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της [παρ. 16](#) του [άρθρου 72](#) του ν. [4174/2013](#): «16. Το άρθρο 53 παρ. 2 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας εφαρμόζεται για αιτήσεις επιστροφής που υποβάλλονται από την 1.1.2014 και εφεξής.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 και 3 της υπ' αριθμ. [ΔΠΕΙΣ 1198598 ΕΞ 2013/31.12.2013](#) (ΦΕΚ Β' 19/10.1.2014) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, με την οποία διατυπώνεται (και) αίτημα του προσφεύγοντος για επιστροφή του τυχόν προκύπτοντος ως αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού ΦΕΠ: «2. Το ύψος του επιτοκίου υπολογισμού των τόκων της [παρ. 2](#) του [άρθρου 53](#) του ν. [4174/2013](#) (Α' 170) που καταβάλλονται στον φορολογούμενο ορίζεται ως το επιτόκιο πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) που ισχύει κατά την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του φόρου, πλέον πέντε και εβδομήντα πέντε (5,75) εκατοστιαίες μονάδες, ετησίως.»

«3. Το επιτόκιο των ανωτέρω παραγράφων δεν μεταβάλλεται κατά το μέρος που αφορά το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) πριν την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή αυτού κατά μία (1) εκατοστιαία μονάδα λαμβανομένου ως βάση υπολογισμού του επιτοκίου που ισχύει κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας.» Επειδή, από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι, από την 01.01.2014 και μετά, η Φορολογική Διοίκηση και εν προκειμένω η αρμόδια Δ.Ο.Υ., εφόσον διενεργεί επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ή εισφοράς, μετά την πάροδο των 90 ημερών από την υποβολή της σχετικής αίτησης του φορολογούμενου, οφείλει να υπολογίζει και να επιστρέφει τόκους. Η τοκοφορία αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής του σχετικού αιτήματος και οι τόκοι υπολογίζονται, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις και αποφάσεις περί καθορισμού των επιτοκίων του [άρθρου 53](#) του ν. [4174/2013](#), μέχρι και την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ή εισφοράς.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα, το αίτημα των προσφευγουσών περί έντοκης επιστροφής κρίνεται βάσιμο και πρέπει να γίνει αποδεκτό.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της από 23.05.2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία, ΑΦΜ, με έδρα στην επί της οδού

..... και της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία, ΑΦΜ με έδρα στην επί της οδού και την ακύρωση των σιωπηρών απορρίψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ ΦΑΕ Αθηνών α) επί της με αριθ. πρωτ./24.01.2018 επιφύλαξης της εταιρείας επί της με αρ. πρωτ/ 24.01.2018 δήλωσης απόδοσης φόρου εισοδήματος από τόκους β) επί της από 24.01.2018 αίτησης περί εφαρμογής του άρθρου 63 του ν.4172/2013 για τόκους και δικαιώματα που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών, σύμφωνα με τα ανωτέρω, και να διαπιστώσει η αρμόδια Δ.Ο.Υ. τυχόν συμψηφισμό του εν λόγω ποσού παρακρατηθέντος φόρου από τον λήπτη των τόκων.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.